

Klingens Redaktion
Edv. Glasesvej 3
Telefon Godthaab

1870x Klin

gen koster
12 kroner

om aa

KLINGEN

350

kroner

dobbelt

Hefte. För

ste Aargang

August Sept.

1918 no. 11-12

Edv. Glasesvej 3
Klingens Redaktion

INDHOLD

Omslagslithografi af Alf Rolfsen.

H. A. Brorson. Salmer.

Drømmen. Fot. efter Svend Johansen.

To Digte af Alf. Larsen.

Kortspillere. Fot. efter Svend Johansen.

Træsnit af Ernst Zeuthen (Kopi efter »Marias Besøg hos Elisabeth« af Giotto.

Fot. efter Ernst Zeuthen.

Fetisher og Fotografer. Af Alf Rolfsen.

Fot. efter Ernst Zeuthen.

Lithografi af Albert Naur.

Henri Matisse. Af Guillaume Apollinaire.

Fot. efter Matisse. Orig. tilh. Hr. Tetzen Lund.

Fot. efter Tegning af Matisse. Orig. tilh. Hr. Tetzen Lund.

Træsnit af Kamma Salto.

Erindring. Af Poul Henningsen.

Tegning af Svend Johansen.

Oliedarbejde. Af Konservator ved Rosenborg Emil Petersen.

Fot. efter Juan Gris. Poul Guillaume, Paris.

Guitar-spilleren. Fot. efter Braque. (Poul Guillaume, Paris.)

Tegning af Poul Uttenreitter.

Tegning af Isaac Grünewald.

Fot. efter Negerskulptur (Paul Guillaume, Paris).

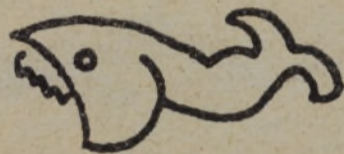
Impromptu. Af Paul Eldh.

Lithografi af Axel Salto.

Indholdsfortegnelse.

Til Abonnenterne.

Tegning bag paa Omslaget af Axel Salto.

HANS ADOLPH BRORSON: SALMER

I Udvalg ved OTTO GELSTED og POUL UTTENREITTER

Med Originallithografier og Vignetter af AXEL SALTO

I Løbet af Efteraaret agter undertegnede at udsende et Udvalg af Hans Adolph Brorsons Salmer. Bogen vil udkomme i et Oplag paa 350 numererede Exemplarer trykt i Thieles Bogtrykkeri og med originale helsides Lithografier og Vignetter af Axel Salto, udførte i Cato's litografiske Anstalt. Bogen vil blive forsynet med et farvelithograferet Hylster tegnet af Poul Uttenreitter. Hvert Exemplar vil blive signeret og dateret af Axel Salto, og Udgiven vil ikke senere blive genoptrykt.

Udvalget vil omfatte og stille i ny Belysning de Salmer af Brorson, der er af umiddelbar digterisk Værdi, og hvori hans religiøse Følelse, hans dybe Natursans og mesterlige Sprog og Versbehandling er forenet.

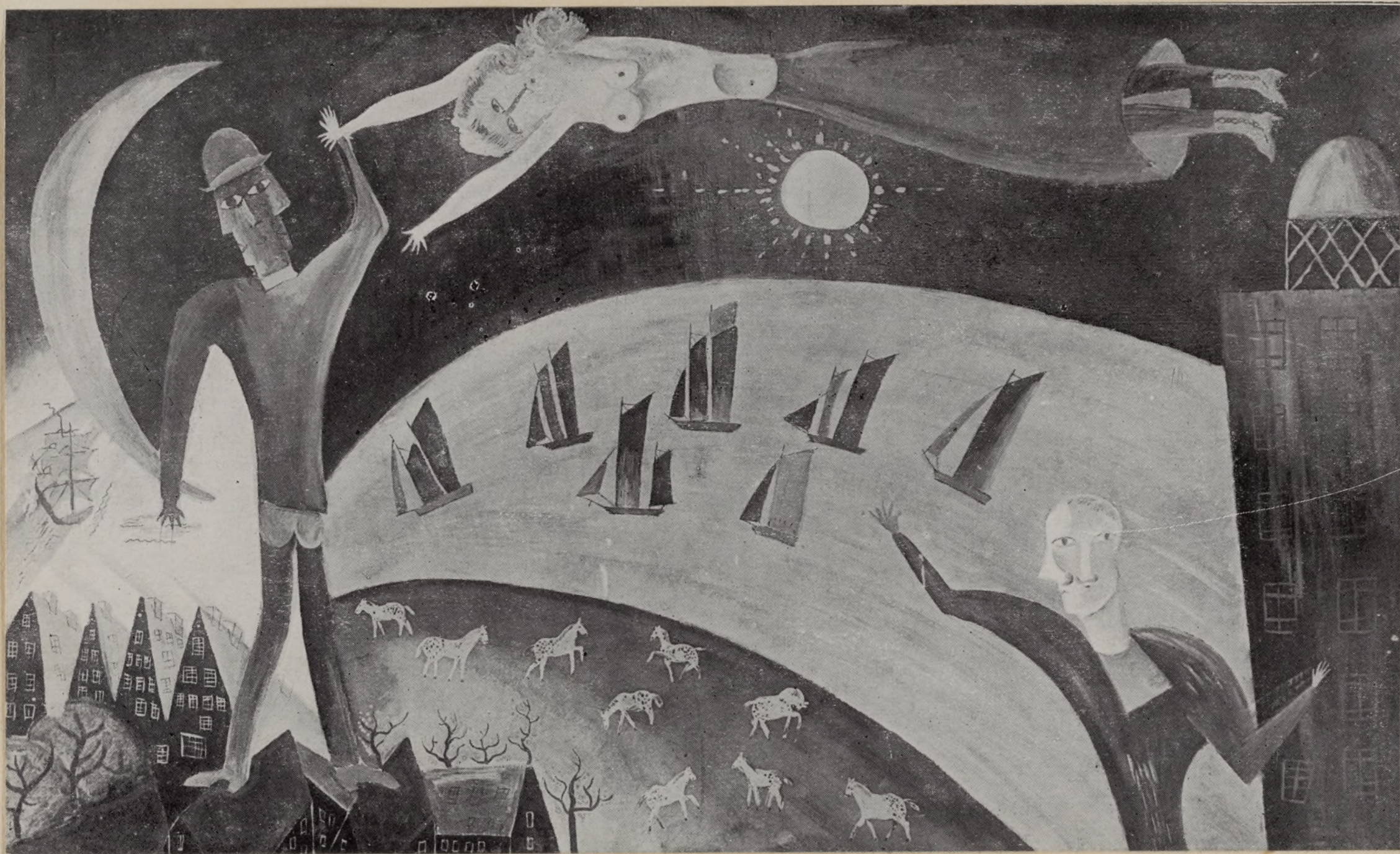
En Afhandling af Forfatteren Otto Gelsted om Brorsons Liv og Digtning indleder Udvalget, der vil blive forsynet med Noter.

Prisen vil for Prænumeranter blive 12 Kr. Enhver, der maatte ønske at sikre sig et Exemplar til denne Pris, bedes indsende Bestilling til Cato's lith. Etablissement, Farvergade 8, København B., til Maleren Axel Salto, Edv. Glæselsvej 1, Kbh. F., eller til cand. juris. Poul Uttenreitter, Kjerteminde.

Bogladeprisen vil blive betydelig højere.

OTTO GELSTED

POUL UTTENREITTER

Drømmen.

Fot. efter Svend Johansen.

TO DIGTE

AV

ALF LARSEN

I

Jeg gjør op varme i morgengryet
og ser til prammen.

Den dunkle himmel er endnu skyet
og sjøen graalig, det gnur og blaaser
og skvalper tungt ifra nord om skjæret.
Men ilden fænger og slaar iveiret
og glør og gnister staar ud av flammen
og slukkes fort i de forte sjøer
som endnu jager og driver sammen
udover havstupet skjær og øer . . .

Jeg staar i ørske paa nattens skraaning
og kjender verden i halvdrøm vippe
fra mørket op mod den klare blaaning
som træffer langt i nordost en klippe.
En havskaar gaber og strækker benet
igjennem vingen,
og som en lysning i graat forgrenet
staar dagen brat i den hvide bringen.

II

At være en død og druknet mand
som ligger og skyller med nakken mod land
og øinene fyldt av det klare vand;
at lekes med av det lekende hav
og faa sine lemmer forsigtig tat av,
reises op langs en ensom sjø
og sættes paa huk av det mørke spil
og smile med dødens smil dertil —
var mere værdt end at sidde her
blændet av sjø og skinnende skjær
og høre paa havets evige snak.
Dog ogsaa dette er mildt og godt,
der er lise og fred i maager og brott
og lykke for øiet i havet blaat.
Livet har ting saa lette som fjær
og dyb som i fred kommer døden nær.

Kortspillere.

Fot. efter Svend Johansen.

Fotografi.

Ernst Zeuthen.

FETISHER OG FOTOGRAFER

Tempoet og larmen har skapt vor tids kunst. I Delaunays billede av taarnet fornemmer man de dype gaters mangeartede brus og husenes svimlen. Picassos kompositioner er dekorativ nervøsitet. Denne kunst er ikke alene i pagt med tiden, men direkte sprunget ut av dens sjæl, av motorernes raslen, og staalmaskinernes støn. Nu vil man gjerne fornye den lidt videre, man anbefaler til den ende de forskjelligste kilder, fortrinsvis toldbetjente, negere og børn. Det er værst med negrene.

Aa, denne snak om Tanganjikamænd midt øppe i motorklapringen, denne sorte kultus kan gjøre en hvid mand grøn og sætte ham graa haar i hodet. Javist, en fetish er vakker og interessant, men et ekspreslokomotiv er vakrere, og det forstaar vi desuden bedre; og enten vi vil eller ej, saa er det nok lokomotivet, som fornyer os og ikke fetishen. Se paa fotografier fra en dampers kedelrum eller en radiostation, her er skjønheitsværdier, som er hvid mands, som er vore. Studer l'Illustration under krigen — pressefotografernes resultater kan gi stof nok til eftertanke. Der er i disse billeder, som er optat av navnløse og tegnet av linser en større pragt end i de fleste moderne maleres kraftpræstationer. Gatebillederne — de rolige gavlrækkers skarpe og skjønne zig-zaglinje med telegrafnettets fine ornament — se hvor den tankeløse linse komponerer sterkt og godt, hvor den samler husenes mangehaarde toner til en sikker og graa harmoni. Brand — hele billedet dansende røk, men i hjørnet to mand med staalkolde hjelme og tunge kapper og øverst tilhøjre det sorte skelet av det knuste hus, jernbjelkernes haarde gitterværk mot den lyse, vigende damp. I løpegraven før stormen — tre mand klatrer over parapetet, ind mot hverandre, oover, en kæmpende pyramide, øverst manden med fanen, med trikoloren, hvis blafren fylder luften. Et slikt billede indeholder alt, det gir endog et koloristisk indtryk, saa stærkt virker de graa toners nøiagtige afstemning.

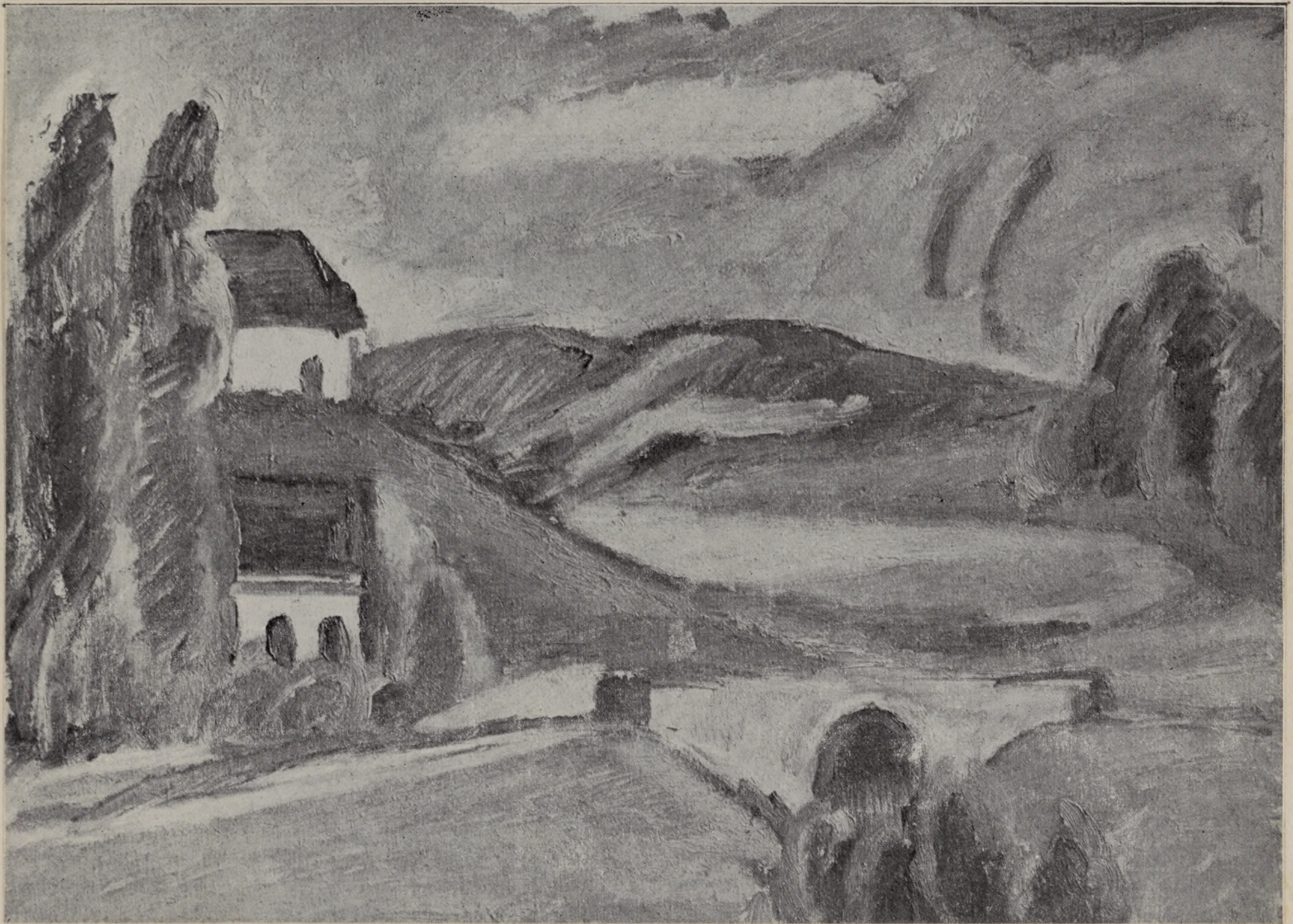
Men mest fængslende og kanske ogsaa mest lærerike er aeroplanbillederne. Jeg husker særlig ett — to kæmpende maskiner fotograferet fra en

trede. De flyr over og mot hverandre, den ene ses fra ryggen, den anden litt neden fra. Uten om dem er der intet i det endeløse rum, der er kun disse to maskiner til i verden. Her er dramaet fortalt med de aller enkleste midler, kun pointet er tat med, og virkningen er vældig. Rent billedmæssig er det overordentlig skjønt, korrespondancen mellem planerne, som duver i rummet er fuldendt, man savner intet, ja, enhver tilføjelse vil være av det onde. En moderne maler vilde sandsynligvis ha illustreret maskinernes bevægelse ved indførelsen av imaginære kurver, han vilde ha accentuert det dramatiske ved pathetiske kontraster av skygge og lys. Han vilde kortsagt præge billedet med sin personlighet, og derved vilde det straks bli et ringere billede. Fotografiet viser os det nøkne faktum uten omsvøp, uten forbedringer, og se, det er saare godt. Mon der skulde ligge en lære i det?

Fotografiet fortæller os om livet, om *vort* rastløse liv, om tempoet og larmen; det er kanskje ikke noget særlig fint liv, men her hører vi nu engang hjemme, ut av det skapes vor kunst, likesom fetisken er fremgaaet av kannibalernes kontemplative nydelse av missionærer og møre fanger. Mon vi trænger til at fornyes av menneskeædere? Mon de angaar os i det hele tat? Hvad skal vi med fetisher, naar vi har fotografer?

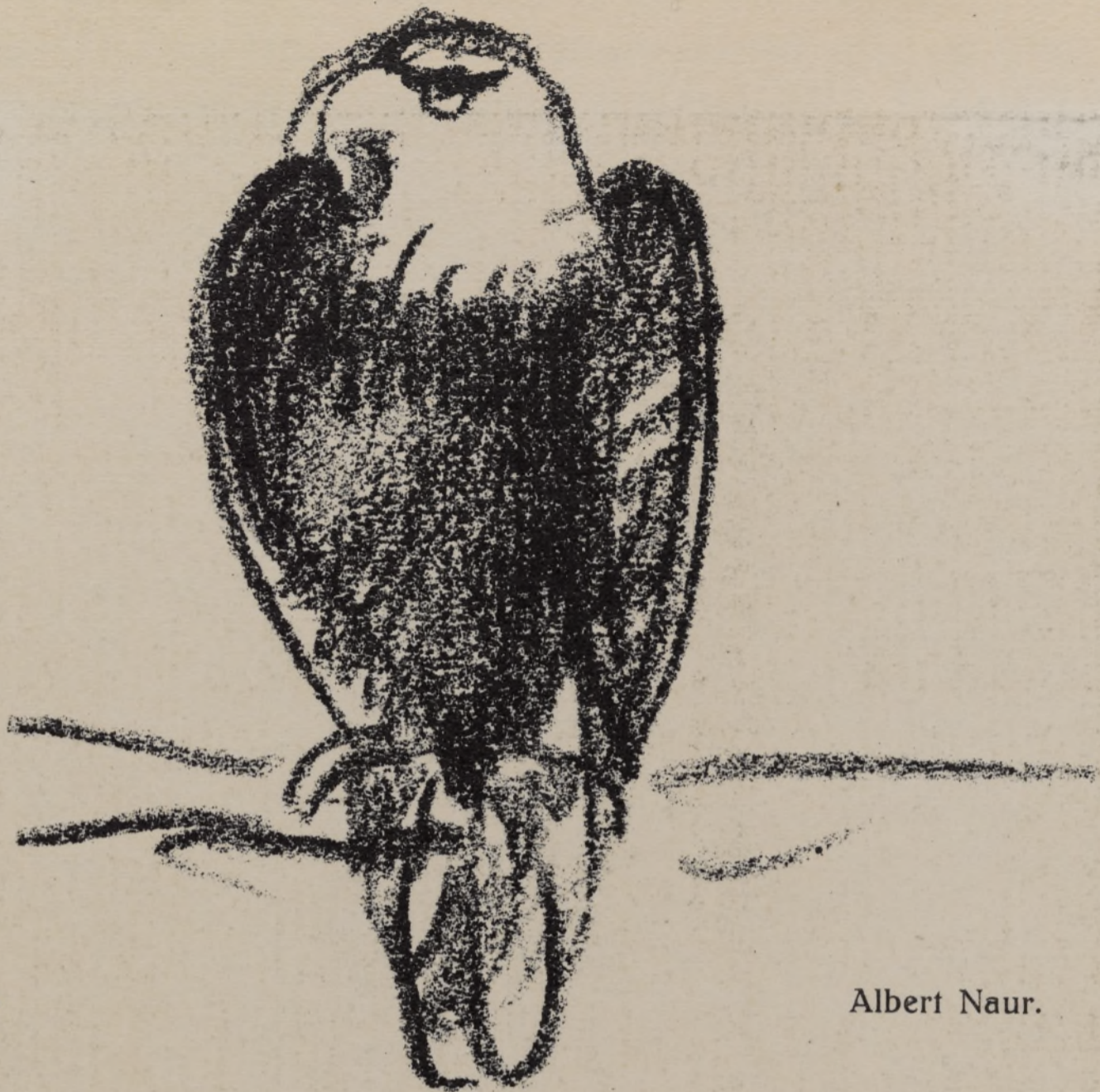
Alf Rolfsen.

Fotografi.

Ernst Zeuthen.

Litografi.

Albert Naur.

HENRI MATISSE

Et hvert Billede, enhver Tegning af Henri Matisse har en god Egenskab, som man ikke altid præcis kan gøre Rede for, men som er et virkeligt Fortrin. Og det er Kunstnerens Styrke aldrig at modarbejde den, at lade den frit udfolde sig.

Hvis man skulde sammenligne Henri Matisse's Værk med noget, maatte det være med en Appelsin. Ligesom denne er hans Værk en Frugt af det vældige Sollys.

Med fuldkommen Tillid og en usvækket Iver efter at lære sig selv at kende og realisere sig selv, har denne Maler aldrig undladt at følge sit Instinkt. Han overlader dette Besværet med at vælge mellem Bevægelserne, at bedømme og begrænse Fantasiens, med at efterspore Lyset, kun Lyset.

Hans Kunst har kendeligt forandret sig, men trods dens stadig voksende Enkelhed er den alligevel bleven mere overdaadig.

Det er ikke Dygtigheden som saaledes gør denne Kunst enklere og hans Værk mere udtryksfuldt. Men eftersom Lysets Skønhed for hver Dag smelter sig fastere ind i det Instinkt, som Kunstneren giver sig i Vold, saa viger alt det som vil hindre denne Forening, taber sig i Taagen som Erindringen, der forsvinder.

Guillaume Apollinaire.

Fotografi.

Henri Matisse.

Fotografi.

Henri Matisse.

Træsnit.

Kamma Salto.

ERINDRING

Hun døde uden at vaagne, uden et Ord gled hun ud af vore Hænder. For hende var Liv og Død ikke en Tvang, men et frit Valg, og nu har hun valgt Døden. Sjæl og Legem, som nu er adskilt, var eet i Livet. Hvis man tog hendes Haand, saa kunde det ske, at det var hendes Sjæl, man holdt indespærret, saa følte hun sig fangen og rev sig løs. Hvis man saa hende i Øjnene, saa kunde de være tomme, Sjælen havde forladt dem. Maaske sad den i hendes Ører og gjorde dem følsomme, saa at hvert Ord, de hørte, smertede, eller den havde lagt sig som en Maske over hendes Ansigt, og hvis man strøg hen over det, rev man Sjælen tilblods. Naar den var i hendes Hænder, kunde hun ikke knække en Blomst uden Smerte, ellers kunde hun binde hele Blomsterkranse til sit Hoved.

Øjnene var ikke hendes Sjæls virkelige Bosted. De var snarere to Spejle, hvori alle Begivenheder forstørredes og blev mærkværdige, undtagen hvis hendes Sjæl i sit Tungsind trak Spejlene over med en graa Hinde, saa at alt blev ligegyldigt. Saa kunde intet uden et smukt Stof eller en ny Hat sønderrive Fortvivlelsen. Hendes Godhed kendte ingen Grænser. I Stedet for Hjærte havde hun en lille flad Guldkapsel. I den ene Side var et Gruppebillede af dem, hun beundrede, og af de mange, der laa for hendes Fødder. Hendes Beundring slukkedes sjældent, og hun glemte aldrig sine Beundrere. I den anden Side var et lillebitte Spejl og en Pudderkvast.

Hendes ydre Skønhed kunde være graa og fortvivlende, kun naar hendes Øjnes Spejle skinnede, blev hun helt og holdent blank og skærende skøn.

I Fortvivlelse staar vi her tilbage, fordi din Skønhed forgaar. Inden mange Aar smuldrer ogsaa den Knipling hen, som dine Knogler danner under Jorden.

I dyb Ensomhed staar vi her, fordi din Sjæl i Dødsstundens sønderrivende Adskillelse sky flygtede fra os som en sort- og hvidstribet Kat, bort over Tagene. Den vender aldrig mere tilbage.

Poul Henningsen.

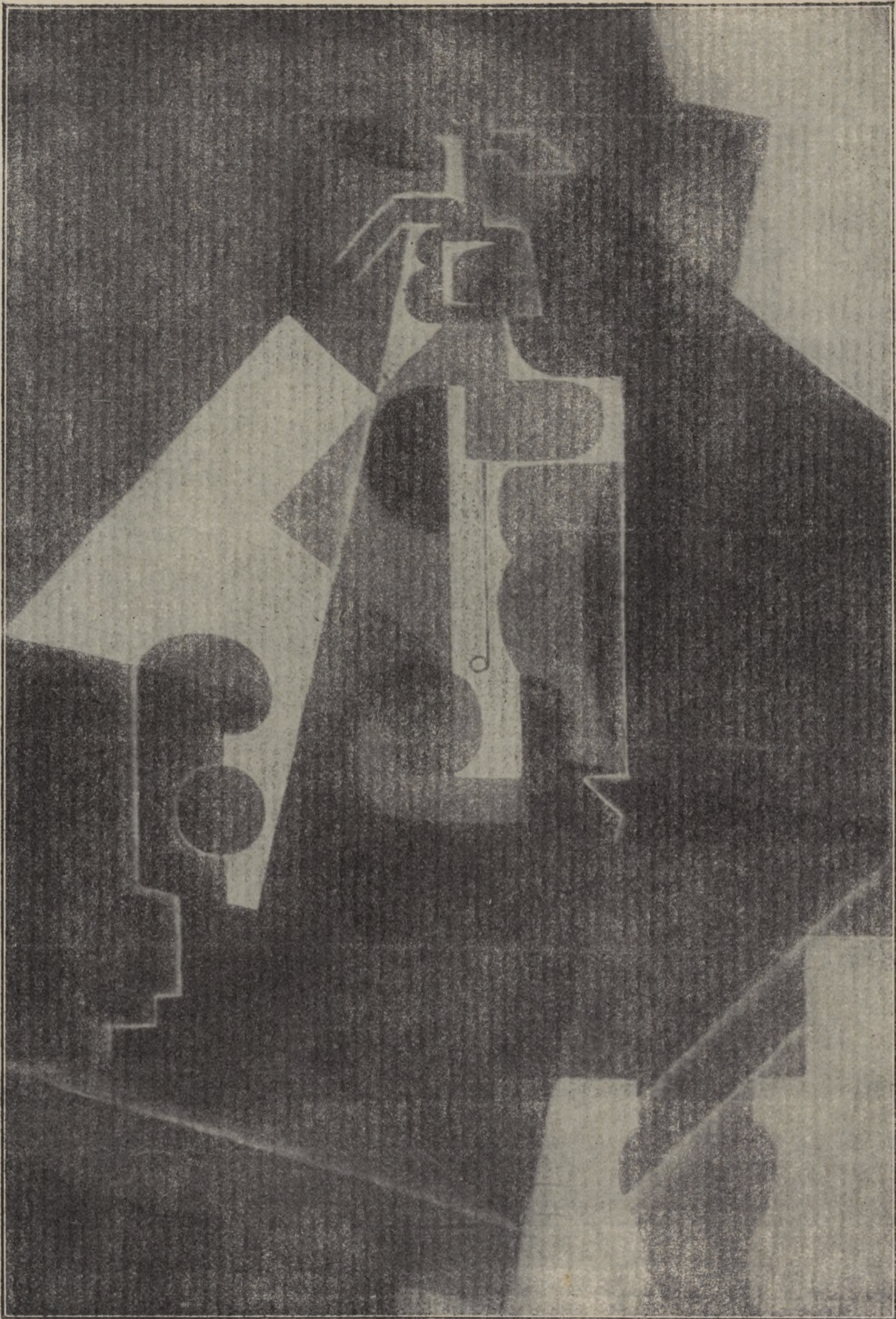
S. J. le Boiteux

OLIEFARVE

Oliefarven er den mest benyttede af alle Materialer, der anvendes til Maleri; og den taalmodigste. Den tillader næsten enhver Behandlingsmaade. Som Følge heraf bliver den mishandlet i ikke ringe Grad. Hvilket Spring er der ikke fra en moderne Malers Anvendelse af Oliefarven og til f. Eks. Lucas Cranachs Behandling af det samme Materiale; dèr kommer Nutidens Maler tilkort; hans Billeder vil sikkert længst være ødelagte, medens den gamle Malers Billeder endnu i flere hundrede Aar holder sig friske og velbevarede; — kun fordi denne har kendt sine Materialer og været omhyggelig med deres Behandling.

MALEGRUND —

Lærred, Træplader, Pap — Metalplader kan bruges til at male paa, men maa først præpareres. Fortidens Malere malede oftest paa Træplader, der har den Fordel ikke at arbejde saa stærkt som Lærred. Et middelstort Billede paa Lærred kan i fugtigt Vejr udvide sig ca. 1 cm for ved tørt Vejr igen at trække sig stramt. Saa længe Farven endnu en elastisk, følger den med, men efterhaanden, som den bliver haard, revner den, først i uendelig fine Sprækker, senere mere. Træplader er mere konstante, men maa paa Bagsiden være forsynede med Røvlere, som hindrer, at Pladerne krummer sig, eller man maa bruge krydsfinerede Plader; dog er det i Handelen værende Krydsfinér ikke at anbefale, da det er saa bulet og som Regel slet sammenlimet, saa det alligevel slaar sig. Enhver fast, god Træsart, der ikke er harpiksholdig, egner sig til Malegrund, Mahogany, Nøddetræ, Eg, Whitewood, osv. Pladerne grunderes først med en tynd, tørrende Oliefarve, derefter spartles og slibes de og stryges til Slut over med en mager, mat Oliefarve. Pap er rigtig godt at male paa, har egentlig kun den Fejl, at Publikum nærer en grænseløs Foragt for et Billede, der »kun« er malet paa Pap. Kobberplader og Aluminium er ogsaa gode at male paa, Plader af Zink og Blik derimod ikke. Lærred er jo i Nutiden det mest anvendte, og hvis man selv har Lyst at præparere det, kan man godt; Lærredet spændes stramt ud og overstryges med et tyndt Limafkog, der bevirker, at det strammes, og som, naar det er tørt, giver Lærredet en vis Stivhed; samtidig beskytter Limen Traadene for Oliens Indvirken. (Olie kan nemlig bevirke, at Lærredet skørner eller raadner). Derefter stryges eller spartles det over med en Masse, der er er noget forskellig, eftersom man ønsker en stærksugende, halvsugende eller ikke sugende Malegrund. Den bestaar for det meste af Kridt, kogt Lim og Fernis i forskellige Blandingsforhold. Kridt og Lim alene giver en stærkt sugende Bund, Kridt, Lim og Fernis en halvsugende. Ved nogle Forsøg finder man, hvad der passer. Et godt Hørlærred eller Kløtzel er at foretrække til Maler-

Fotografi.

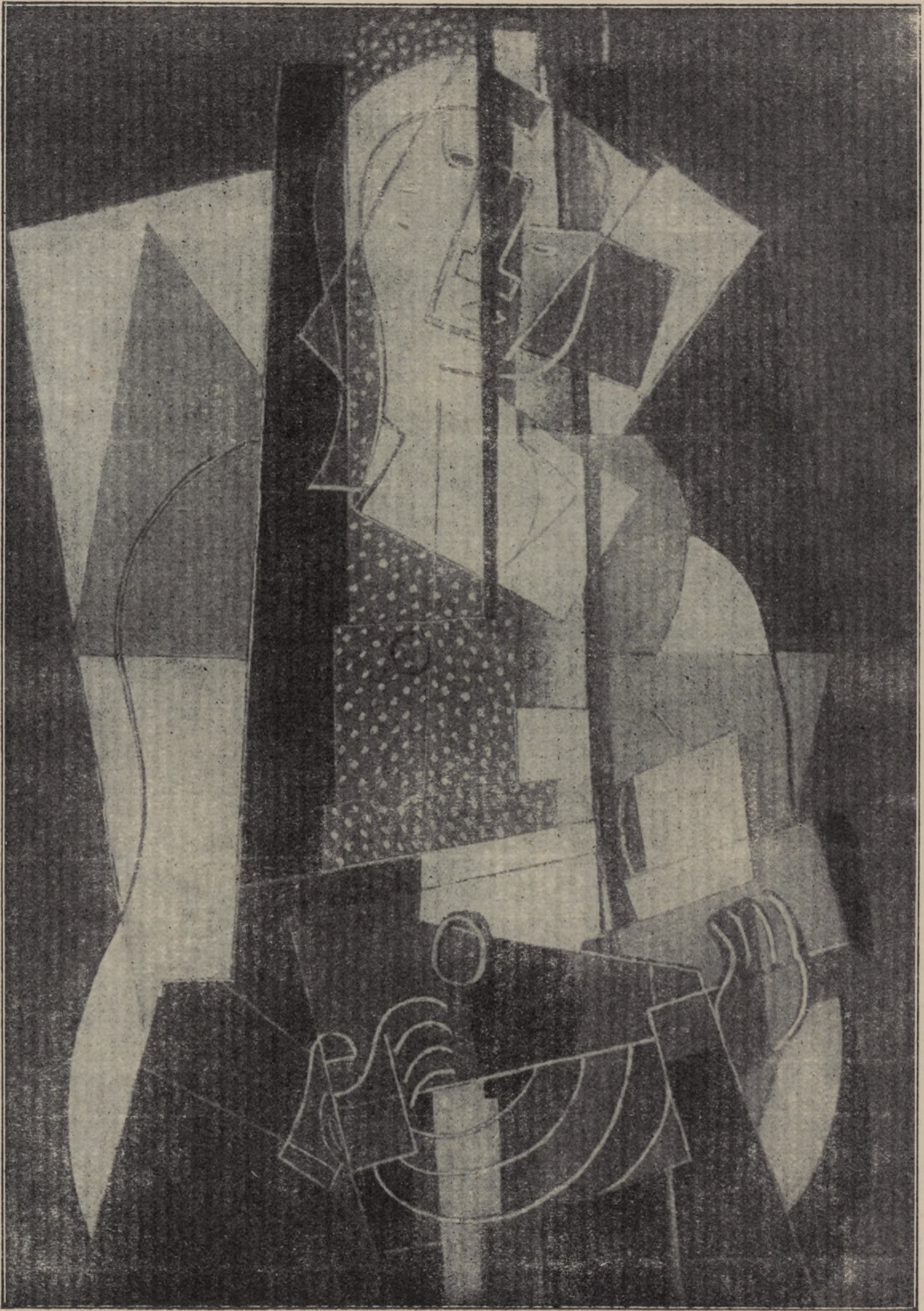
Juan Gris.

lærred, fremfor Bomuldslærred, der er noget Skidt. Er Lærredet efter at være færdigt mere sugende, end man ønsker, kan man stryge det over med en Blanding af Æg og Vand eller lidt tynd Oliefarve. Malerlærredsfabrikanter, hvem det er om at gøre, at Lærredet bliver saa bøjeligt som muligt, har ofte, i det mindste før i Tiden, blandet Voks i Spartelmassen, hvilket er Aarsag til, at mange Billeder skaller af indtil Grunden, idet Vokset ikke tillader den paamalede Oliefarve at hefte sig tilstrækkelig fast. Tit kan man se Billeder, hvor Farven efter Tørringen har forskubbet sig, saa at den ligesom er kommet til at hænge i Gardiner; det kommer af, at Farven inderst ved den voksholdige Grund er tørret langsommere end Yderlaget, og naar der saa er malet med tunge, blyholdige Farver, har det hele forskubbet sig og er ødelagt. Meget tysk Lærred er af denne Beskaffenhed. Fabrikanterne ruller næsten alle Lærred forkert op; det skal lige saa vel som et færdigmalet Billede rulles med den præparerede Side udad af Hensyn til de smaa Revner, der let fremkommer ved en Oprulning. Naar Lærredet rulles op paa denne Maade, vil de presses sammen igen, i modsat Fald vil de aabne sig.

Den af unge Kunstnere saa yndede Teknik, at male pastost paa stærkt sugende Lærred, har den Virkning, at Olien suges bort fra Farven og ind i Grunden, Farven udtørres derved fuldstændig og falder efter kort Tid af i store Skaller. Vil man endelig male paa stærkt sugende Lærred med Oliefarver, maa disse være fortyndede med Olie og ikke med for meget Petroleum eller Terpentin. Ligeledes maa man være forsigtig med sine Billeder, naar man for Eks. bruger købt Malerlærred, og anvender den Teknik at lade en Del af Lærredet ubemalet, hvilket jo kan give en udmærket Virkning; man bør i saa Fald huske, at den hvide Bundfarve, Lærredet har, ofte forandrer sig og meget hurtigt mørkner efter; faa Aar efter, et saadant Billede er malet, staar der i Stedet for de hvide Rande og Pletter mellem Farverne, en snavset gulgraa Bund, der ganske har ødelagt den friske, luftige Tone, Billedet engang havde. For at sikre sig imod dette maa man overstryge Lærredet et Par Gange med fortyndet Chremserhvidt og lade det tørre godt imellem hver Paastrygning, saa faar det hele en ensartet Patinamed Aarene.

FARVERNE

Hvad selve Farvevalget angaar, skal jeg overlade til hver især at vælge, hvad han føler Trang til; Tubefarvefabrikanterne har fremstillet en holdbar Farveskala, som de kalder Normalfarver, der indeholder ca. 48 Farver, der indbyrdes kan taale at blandes. Indenfor denne Skala kan enhver finde, hvad han har Brug for, dog maa det henstilles til Kunstnerne ikke at sætte deres Palet op med flere Farver end nødvendigt At komme ind paa en Omtale af Farvernes Kemi her vilde blive for vidtløftigt.

Fotografi.

Bracque.

Vil man rive sine Farver selv, saa maa man købe de bedste tørre Farver man kan faa, nogle ere slemmede andre i Smaastykker, de sidste maa man knuse godt til et fint Pulver. Endvidere skal man have en Granitflise og en Granitløber eller ogsaa en svær, mat Glasplade og en Glasløber. Det Kvantum Farve, man vil tilberede (rive), spartles med lidt Olie sammen til en tyk Masse, derefter samler man denne med Spartlen i det ene Hjørne af Farveflisen, saa tager man ganske lidt deraf ad Gangen ud paa Midten af Flisen, og river det med Farveløberen rundt saa længe til man ved at prøve Farven paa en Negl, finder den fin, uden Korn. Nogle Farver ere meget hurtige at rive, andre senere, i alle Fald maa man kun rive ganske lidt ad Gangen ellers kan det ikke blive fint nok. Det er bedst at bruge Nødolie eller Valmueolie at rive Farverne i, ikke Linolie. Der kan til Olien tilsættes en ubetydelig Smule Voks opløst i Terpentin for at faa Farverne i den rette Konsistens og for at hindre at Farven i Tuben skilles fra Olien. Naar man har revet Farven, kommes den i tomme Zinktuber, som man kan købe hos større Farvehandlere, og forsynes med en Etiket. Voksfarver kan man tilberede paa samme Maade, kun rives Farverne i en Blanding af Voks, Harpiks og Balsam opløst i en æterisk Olie. — Da mange i de senere Aar er begyndt at bruge Ripolinfarver, skal jeg advare lidt imod disse til Kunstnerbrug. Ripolinen er en Art Emaillelak (hollandsk) og egentlig vistnok den bedste Emaillelak man har, den fremstilles i alle Farver; men man maa huske at den fremstilles til Haandværkerbrug og at de anvendte Farvestoffer ikke ere saa lysægte og udsøgte som Kunstnerfarver i Almindelighed. Iøvrigt kan man tynde Ripolin med Terpentin og ogsaa for Eks. have en Bøtte hvid Ripolin og paa Paletten tilsætte almindelige Tubefarver. Med Ripolin skal der helst males paa ikkesugende Lærred. Ripolindaaserne opbevares bedst ved at trykke Laaget tæt til og vende Daasen med Bunden opad, paa denne Maade hindrer man Lufttilførsel og kan opbevare Lakken i aarevis uden at den fortørrer.

TYNDEMIDLER

Nutidens Malere ønsker jo deres Farver saa langsomtørrende som muligt, for at kunne male vaadt i vaadt, helst i flere Dage. Mange blander i det Øjemed yderlig langsomtørrende Olier i Farven, f. Eks. Nellikeolie, Lavendelolie, Valmueolie e. t. c. Denne langsomme Tørring er temmelig sikkert ikke af det gode for Holdbarheden; sætter man en Prøve af en langsomtørrende raa Olie af paa et Stykke Glas og ved Siden deraf en Prøve paa kogt Olie, vil man se at den første tørrer op med en rynket sammenskrumpet Overflade, den sidste derimod med en glat egal Overflade, denne er ifølge Sagens Natur mest modstandsdygtigt; men tørrer altsaa ogsaa betydelig hurtigere end den første. De gamle Malere arbejdede næsten alle med kogte Olier, og det er ganske karakteristisk at selv

Tegning.

Poul Uttenreitter.

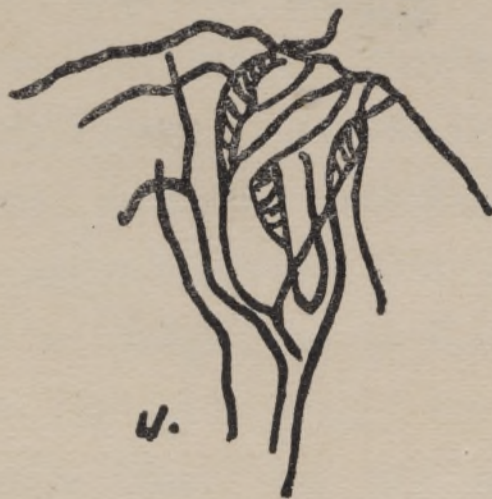
kogte, hurtigtørrende Olier, tørrede dem for langsomt. De vare vant til hurtig tørrende Tempera og kunde ikke finde sig i at vente i Dagevis paa at Olien skulde tørre; der gik ialtfald flere hundrede Aar inden det blev almindeligt at anvende Oliefarver til Malerier, vistnok hovedsagelig af denne Grund. Ved at blande forskellige Harpikser eller Balsamer i sin Olie kan man sikkert faa et mere holdbart Stof ud af Oliefarverne. F. Eks. Mastiksfernis, Kopaivabalsam o. s. v., ialtfald har mange Kunstnere i tidligere Tider med Held brugt en Harpiks eller Balsamtillsætning. Van Eyck's Forbedringer af Oliefarven var af denne Art. Før i Tiden brugtes en Linolie til Tyndemiddel (ganske vist en betydelig bedre Olie end den Linolie, der i Nutiden udpresses, idet den moderne Fabrikation piner alt for meget ud af Frøene og saaledes faar Stoffer med, som ikke er helt heldige); nu maa man regne med, at denne Olie ikke egner sig til Kunstnerbrug, da den mørkner for meget ved Tørringen. Derimod er der Nøddeolie og Valmueolie, som er meget tjenlige. Rectificeret Petroleum er efter min Mening bedre en fransk Terpentintin, men derom er Meningerne delte. Endvidere skal jeg gøre opmærksom paa et Produkt der hedder Linzural, der er et godt Tyndemiddel.

Det er af stor Vigtighed at passe paa at man ikke maler paa et Anlæg der ikke er fuldstændig tørt, for da vil det slaa fuldstændig mat og derefter revne, hvis Overmalingen tørrer haardere op end Grunden.

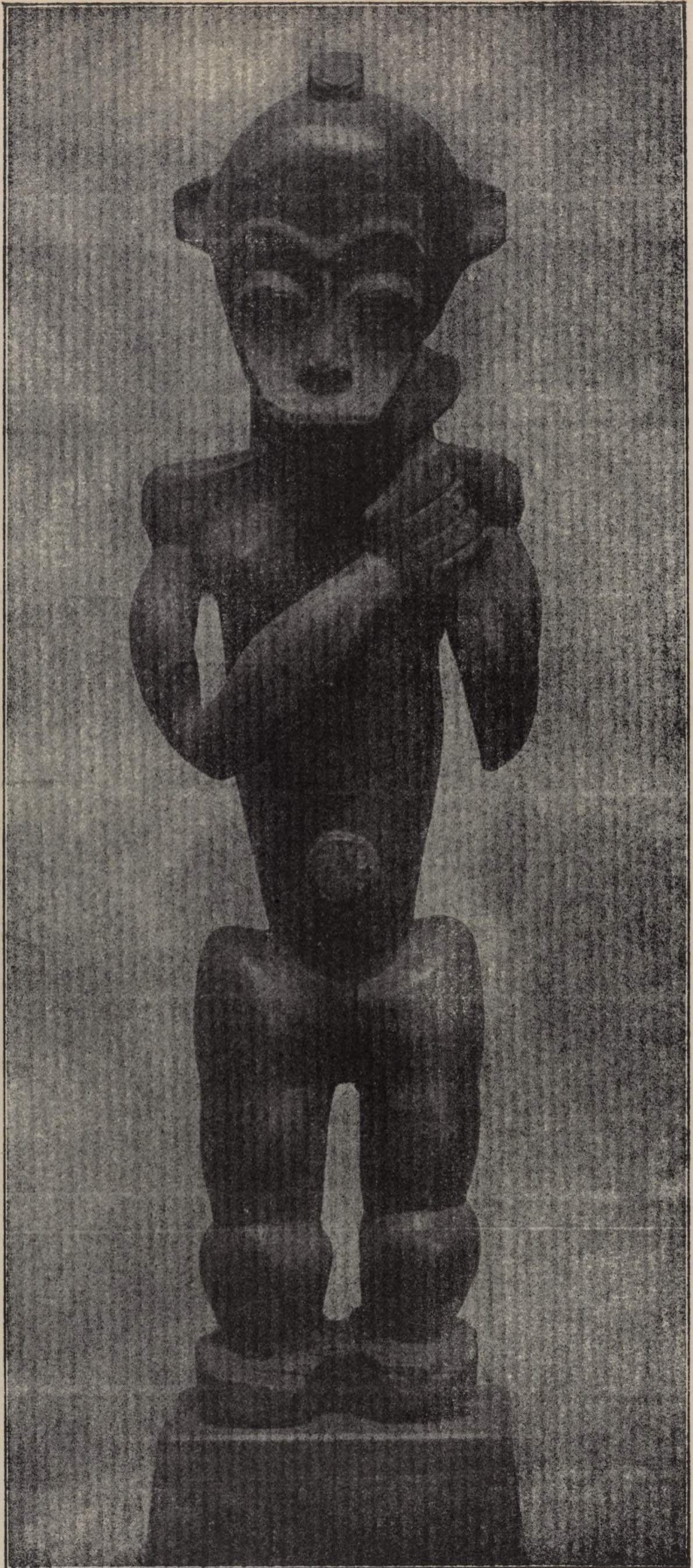
FERNISERING

Et Maleri bør ikke ferniseres før det er fuldstændig tørt, og da med en let opløselig Fernis, f. Eks. Mastiks- eller Retoucherfernis, som altid lader sig fjærne. I det første Aarstid efter et Billede er malet, maa man sørge for at det er udsat for almindelig Belysning og ikke henstille det i mørke Rum, da det saa vil gulne utroligt hurtigt. Skal et Billede hænge hvor der er fugtigt, maa Bagsiden af Lærredet eller Træet præpareres med Voks eller Parafin, for at modstaa Fugtigheden. Tilslut skal jeg gøre opmærksom paa, at da en Mastiks- eller Sandarah-Fernis er et meget skørt Overtræk til Malerier, kan den tilsættes 1 % Recinus Olie, der gør Blandingen mere elastisk!

EMIL PETERSEN

Negerskulptur.

IMPROMPTU

Det är som i begynnelsen.
Tjockt mörker med spelande ljusa strimmor,
svart rymd med vita blixtar i.

Vidunderligt ung ligger världen.
Jag mötte i dag en möjlig,
han undrade vad det var fråga om.

Vad det är fråga om!
Sjunger det inte i dig,
är inte himmeln och jorden nya?

Han gick,
förbannande det nya släktets övermod.
Det är inte möjligt blod som nu fruser i tidens ådror.

Paul Eldh.

INDHOLD

1917

Oktober: Omslagslitografi af Axel Salto. — Fotografi af Jens Adolf Jerichau. — Vignet af Salto. — Axel Salto: Jens Adolf Jerichau. — Menneskene søger Varsler, Fot. efter Jerichau. — S. Danne-skjold-Samsøe: Zahrtmann. Vignet af Poul Uttenreitter. — September, Digt af Otto Gelsted. Vignet af Uttenreitter. — De hellige Tre-Konger og den babyloniske Skøge, Radering af Jerichau. — Den hellige Georg og Drageløven, Fot. efter Jerichau. — Vilhelm Wanscher: Monumentale Gobeliner. Vignet af Uttenreitter. — Gobelin, Fot. — Vignet af Kai Klitgaard. — Aramis: Noter. Der Sturm.

November: Omslagslitografi af Salto. — Harald Giersing: Der Sturm. — Selvportræt, Fot. efter Edv. Weie. — S. Danne-skjold-Samsøe: Weie. Vignet af Salto. — To Genier, Fot. efter Weie. — Athos: Intermezzo. Vignet af Giersing. — Fot. efter Weie. — Den lykkelige Maler, Digt af Sophus Clausen. — Fuglefængereren, Litografi af Salto. — Leo Swane: Degas. — Fot. efter Degas. — Birthe, Digt af Johannes Buchholtz. — Høns mellem Ukrudt, Fot. efter W. Scharff. — Axel Salto: Pablo Picasso. — Fot. efter Picasso. — Harald Giersing: Aforismer. — S.: Kunsternes Efteraarsudstilling. — Notitser.

December: Omslagslitografi af Salto. — U.: Niels Larsen Stevns. — H. G.: Til Klingen. Vignet af Sigurd Swane. — „Sofus header“, Fot. efter Giersing. — Sigurd Swane: Harald Giersing. — Dameportræt 1917, Fot. efter Giersing. — Dame med Blomster 1917, Fot. efter Giersing. — Tre Digte af H. B. — Fot. efter Tegning af Rodin. — Bølgerne, Digt af Otto Gelsted. — Portræt, Litografi af Giersing. — Vilhelm Wanscher: Kunsten og Underbevidstheden. Vignet af Uttenreitter. Fot. efter Tegning af Rodin. — En Trappegang, Fot. efter Karl Larsen. — O. G.: Elskovskunsten. — Otto Gelsted: Til Orientering. — Notitser. — Ramme af Salto.

1918

Januar: Omslagslitografi af Salto. — Litografi af Salto. — Landskab fra Tyrol, Fot. efter Asger Bremer. — Sommeren, Digt af Alf Larsen. — Litografi af Albert Naur. — Leo Swane: Hartmann. Vignet af Sigurd Swane. — Træsnit af Johannes Larsen. — Til Sophus Claussen, Digt af Thøger Larsen. Vignet af Salto. — Daidalos, Radering af Oluf Hartmann. — Albert Naur: Om at male. Fot. efter Picasso. — Fot. efter Fragment af et javanesisk Relief (Boroboudor). — Træsnit af Salto. — Notitser. — Vignet af Kai Klitgaard. — g: Note.

Februar: Omslagslitografi af Salto. — Mogens Lorentzen: Maalet. — Fot. efter Naur. — g: Dialog. Vignet af Mogens Lorentzen. — Fot. efter Naur. — Fot. efter Naur. — Leo Swane: Th. O. — Træsnit af Sigurd Swane. — Vejen til Helvede, Digt af Johannes Buchholtz. — Drømmebilleder, Farvelitografi af Naur. — Axel Salto: Lidt om at tegne. Vignet af Salto. — Afsked, Litografi af Svend Johansen. — Stranden, Digt af Alf Larsen. — Litografi af Mogens Lorentzen. — Ungdom, Digt af Otto Gelsted. Vignet af Salto. — Fotografi efter javanesisk Relief (Boroboudur). — Daniel Hvidt: Boroboudur. — Notitser. — Litografi af Salto.

Marts: Omslagslitografi af Svend Johansen. — Vignet af Uttenreitter. — Arnold Bennett om den nye Kunst. — Fot. efter Mogens Lorentzen. — Adam Fischer: Negersculptur og moderne Kunst. — Den store Kristoffer, Fot. efter Lorentzen. — Litografi af Giersing. — Ovid: Apollon og Dafne, oversat af Walt Rosenberg. — Dafne, Litografi af Salto. — Drømmen, Digt af Kai Hoffmann. — Pasiphaë, Litografi af Lorentzen. — Litografi af Gabriele Münter-Kandinsky. Andreas Winding: Vronn . . . Vronn . . . — Fot. efter vestafrikansk Negersculptur. — Litografi af Salto. — Aforismer. — Anmeldelse af Uttenreitter. Vignet af Salto. — Noter. Vignet af Salto.

April: Omslagslitografi af Mogens Lorentzen. — O. V. Borch: De yngste. — Træsnit af Sigurd Swane. — Alb. Naur: Swane. Vignet af Uttenreitter. — Jakobs Drøm, Fot. efter Sigurd Swane. — Klipper, Bornholm, Fot. efter Sigurd Swane. — Vignet af Salto. Digt af Sigurd Swane. — Burleske, Fot. efter Sigurd Swane. — Træsnit af O. V. Borch. — Vignet af Kamma Salto. Axel Salto: Henri Matisse. — Marokaneren, Fot. efter Matisse. — Kandinsky: Kunstneren. — Litografi af Per Krohg. — L.: Udstillinger. — Notitser. — Vignet af Kai Klitgaard.

Maj (Krigsnummer): Omslagslitografi af Mogens Lorentzen. — Litografi af Salto. — Axel Salto: 14. Juli. — Litografi af Lorentzen. — Per Krohg: Nervøsitet, Skuespil i 1 Akt. — Litografi af Kurt Jungstedt. — Min Sabel, Digt af Jacques de Choudens, oversat af Valdemar Rørdam. — Hymne, Digt af Emil Bønnelycke. — Tyrken, Radering af Salto. — Christen Friberg: Krigsliv paa Montparnasse. Vignet af Uttenreitter. — Litografi af Asger Bremer. — Tegning af Per Krohg. — Vignet af Knud. Artikel af Johs. Buchholtz. — Litografi af Jais Nielsen. — Salto: Jens Adolf Jerichaus Raderinger. — Litografi af Yngve Anderson.

Juni—Juli: Omslagslitografi af Salto. — Ovid: Forvandlingerne. — St. Georg og Dragen, Fot. efter Olaf Rude. — Foraarsmorgen, Digt af Thøger Larsen. Vignet af Thøger Larsen. — Rød Dame, Fot. efter Rude. — To Figurer, Fot. efter Rude. — Emil Petersen: Teknik. — Vignet, Træsnit af Johannes Larsen. — Keramisk Tegning af Daniel Hvidt. — Keramisk Figur, Fot. efter Jais Nielsen. — Litografi af Alf Rolfsen. — Poul Henningsen: Plakater. — Fot. efter Jais Nielsen. — Litografi af Giersing. — Fot. efter Henri Rousseau. — Wilh. Uhde: Henri Rousseau, oversat af Uttenreitter. — Fot. efter Henri Rousseau. — De hellige Tre-Konger, Fot. efter Kamma Salto. — Tegning af Svend Johansen. — En Drøm, Digt af H. B. Vignet af Uttenreitter. — Berlin, Digt af Emil Bønnelycke. — To Digte af Otto Gelsted. — Tegning af Picasso. — Mogens Lorentzen: Negerkunst og Barnekunst. — Barnetegning. — Fot. efter Freske af Sonne. — S.: Sonnes Fresker. Vignet af Klitgaard. — Notitser. — Tegning af Robert Storm Petersen.

August—September: Omslagslitografi af Alf Rolfsen. — Vignet af Klitgaard. — H. A. Brorson, Salmer. Fot. efter Svend Johansen. — To Digte af Alf Larsen. — Fot. efter Johansen. — Træsnit af Zeuthen. — Fot. efter Zeuthen. — Fetisher og Fotografer af Alf Rolfsen. — Vignet af Axel Salto. — Fot. efter Zeuthen. — Litografi af Albert Naur. — Henri Matisse af Guillaume Apollinaire. — Fot. efter Matisse. — Fot. efter Matisse. — Træsnit af Kamma Salto. — Erindring af Poul Henningsen. — Vignet af Salto. — Tegning af Svend Johansen — Oliefarve, af Emil Petersen. — Fot. efter Juan Gris. — Fot. efter Braque. — Tegning af Uttenreitter. — Vignet af Uttenreitter. — Tegning af Isaac Grünewald. — Fot. efter Negerskulptur. — Impromptu af Paul Eldh. — Litografi af Salto. — Indholdsfortegnelse til Abonnenterne. — Omslagstegning af Salto.

Til »Klingen«s første Aargang er fremstillet et litograferet Bogbind, som vil kunne faas ved Henvendelse til Bogbinderiet Em. Petersen (Cléments Efff.), Silkegade 13, til en Pris af 3 Kr. pr. Bind.

Nogle faa resterende Aargange vil indbundet i det komponerede Bind kunne faas ved Henvendelse til den nye Ekspedition, *Steen Hasselbalchs Forlag*, til en Pris af 25 Kr. pr. Aargang.

TIL ABONNENTERNE

Med dette Hefte afsluttes Klingens første Aargang, hvori vi har bragt Bidrag af følgende Forfattere og Kunstnere:

Johannes Buchholtz, Emil Bønnelycke, Sophus Clausen, Paul Eldh, Chr. Fri-
bert, Otto Gelsted, Kai Hoffmann, Poul Henningsen, Thøger Larsen, Alf. Larsen,
Emil Petersen, Walt Rosenberg, Leo Swane, Wilhelm Uhde, Vilhelm Wanscher,
Andreas Winding.

Yngve Anderson, O. V. Borck, Asger Bremer, S. Danneskjold-Samsøe, Adam
Fischer, Harald Giersing, Isaac Grünwald, Daniel Hvidt, Oluf Hartmann, Jens
Adolf Jerichau, Kurt Jungstedt, Svend Johansen, Kandinsky, Per Krohg, Kai Klit-
gaard, Mogens Lorentzen, Johannes Larsen, Gabriele Münter Kandinsky, Albert
Naur, Jais Nielsen, Alf Rolfsen, Kamma Salto, Robert Storm-Petersen, Sigurd Swane
og Ernst Zeuthen, hvilke Medarbejdere vi herved bringer vor bedste Tak. Yder-
ligere føler vi Trang til at takke Hr. Fotograf Holger Damgaard for hans velvillige
og værdifulde Bistand. —

Bladets næste Aargang vil udkomme paa sværere Papir i et betydelig større
Format og Hovedvægten vil i endnu højere Grad end i første Aargang blive lagt
paa det grafiske Billedstof. Hvert Hefte vil saaledes komme til at indeholde flere
originale Farvelitografier, Træsnit og Raderinger. Bladet vil i sin nye Skikkelse
henvende sig til og søge Støtte hos Læsere i hele Skandinavien, hvor der for
Tiden ikke findes noget andet Organ for de Retninger indenfor Kunsten »Klingen«
repræsenterer, ligesom »Klingen« i højere Grad end hidtil vil komme til at inde-
holde saavel grafiske som skønliterære Bidrag fra Kunstnere i alle tre skandina-
viske Lande. For at forøge Bladets Værdi har Redaktionen samtidigt besluttet at
nedsætte Oplagets Størrelse.

Under Hensyn til Udvidelsen af Bladets Format, Papirets udsøgte Kvalitet
og det store Antal af grafiske Bidrag i Forbindelse med de forøgede Omkostnin-
ger ved Fremstillingen af Bladet, vil Abonnementsprisen for den nye Aargang
blive 30 Kr. Abonnementet er bindende for en Aargang og vil blive indkrævet
kvartalsvis forud. Bladet udkommer med et Hefte den 5te i hver Maaned. Prisen
for enkelte Numre vil blive 5 Kr.

Saaframt Abomenter paa første Aargang ikke inden 1. Oktober 1918 afsi-
ger Bladet, gaar Redaktionen ud fra at de ønsker at fortsætte og Bladet vil
derfor fremdeles blive dem tilstillet. Denne Henstilling beder vi indtrængende
Abonnenterne følge.

For Fremtiden er »Klingen«s Ekspedition: *Steen Hasselbalch's Forlag, Køb-
magergade 26, Tlf. 12,240*, hvortil Afsigelse af Bladet bedes sendt, og hvor Sub-
skription anmeldes. Redaktionen's Adresse er som tidligere Maleren Axel Salto,
Edv. Glæselsvej 1. F. Tlf. Godthb. 1870 x. Red.

